

virkelige Forhold i det Dieblit, da Forslaget blev stillet og taget tilbage, at det nemlig var i Slutningen af en Session og under omgivende Forhold, der slet ikke begunstigede et Lovarbejde, der endog saa i formel Henseende havde stor Betænkelighed, efter min Mening ikke berettiget til at sige eller formode, at man her i Rigsdagen endog saa dengang havde ønsket, at Forholdet skulde ordnes ad administrativt Vel. Jeg maa tilstaae, at jeg ved at læse de Erklæringer, der i denne Sag ere afgivne af Rigets Biskopper, er bleven endnu mere opfat paa at faae disse vigtige Bestemmelser, som Ministeren har truffen i Anordningsform, slaaede fast som Lov; thi det forekommer mig, at der gennem samtlige disse Erklæringer gaaer en Stemning, som, det gjør mig ondt at sige det, mere synes at være bygget paa den Opsatelse, at Kirken er identisk med Præsten, istedetfor at jeg maa tilstaae, at jeg for min Deel og vistnok en stor Mængde i Folket have den Tro og ville bevare den Tro, at Kirken og dens Brug og dens Præster ere til for Folkets Skyld. Naar man lægger Vægt paa den Higen efter at ubvide sig, den Uro, som saaledes skulde indbringes i Menighedslivet, da, for ikke at tale om her, at for mig gaaer det i de religiøse som i de politiske Forhold, at jeg langt foretrækker selv et maaskee noget stormende Liv for den døde og dræbende Ro, der bestoværrer ogsaa paa det religiøse Gebeet ikke er saa ganske fremmed her i Landet, er der navnlig en ligefrem og simpel Betragtning, jeg i saa Henseende ikke kan tilbageholde, og det er den, at hvis der virkelig dannede sig flere forskellige mindre Menigheder i den nærværende Menighed, og disse sølte det Usskelige i og tilstededes at benytte Kirken, forsaavidt denne Benyttelse kunde skee, vilde det dog forekomme mig paa-faldende, om ikke alle gode Borgere, der maae erkjende det religiøse Livs og dets Udviklings store Betydning for det borgerlige Velvære, maatte glæde sig ved at gjøre Kirkens Benyttelse saa fri som det blot var muligt. Jeg kan ved Gud ikke see Skaden deri, om jeg end naturligtviis ikke misfjender, at der kan vise sig øieblikkeligt forbigaaende Fænomener, der maa-skee med Rette kunne mishage eller beklages. Jeg troer, at det gaaer i det religiøse Liv som

i det borgerlige, at Friheden ordner bedst og er den største Velsignelse. Det er fra dette Standpunkt, at jeg gjentagende og indstændigt tillader mig at anbefale det af min ærede Nabo (Frølund) stillede Endringsforslag med den hyderligere Forklaring, som et æret Medlem foran mig (Strøm) og et andet æret Medlem her tæt ved (Carlsen) have foreslaaet. Jeg er overbevist om, at et saadant Skridt ogsaa hos Regjeringen ikke blot vil fortjene, men møde den Anerkjendelse, at det er udgaaet fra en alvorlig Interesse for en alvorlig Sag.

Formanden: Forsaavidt et æret Medlem af Udvalget (Drejer), saaledes som den ærede Ordfører antydede, har gjort en Indvending imod, at det af den 8de Landssthingsmand for 2den Areds (Frølund) stillede Endringsforslag er kommen under Forhandling, paa Grund af at dets Indhold ikke har foreligget til første Behandling, har jeg overhørt dette; jeg skal derfor nu i den Anledning gjøre den Bemærkning, at jeg vel har havt nogen Tvivl ved at sætte det nævnte Endringsforslag under Forhandling og Afstemning, men har dog troet at maatte gjøre det af Hensyn til den Forbindelse, der er mellem Udkaftet og Endringsforlaget's Indhold, hvorimod jeg ikke kan anerkjende, at den kongelige Anordning, der findes paaberaabt i Udkaftet, er forelagt, hvilket jo den ærede Ordfører antydede.

Bloug: Jeg vil stemme for Lovudkastet, som det foreligger, og imod Endringsforlaget af følgende Grunde. For det Første finder jeg, at det er utafnemligt imod den høitærede Minister i det Dieblit, man paastjønner den Foranstaltning, han har truffet, da at sætte ham i den eiendommelige Stilling, hvori han ifølge sine egne Ord vil komme, naar han skal paakalbe det kongelige Veto imod en Lov, der er af samme Indhold som en fra ham udgaaet Anordning. Jeg billiger ikke de Motiver, af hvilke den høitærede Minister vil gjøre dette Skridt; men at han efter sine Udtalelser vil blive nødt til at gjøre det, hvis Endringsforlaget billiges, er klart. Paa den anden Side finder jeg, uagtet jeg ikke misbilliger, at den høitærede Formand har ladet Endringsforlaget